

A lidi tu nemají peníze. Komentář Štěpána Chába

- CZ24 News | 22. srpna 2023

ČESKO: Hospodářská komora přišla se zjištěním, že jsme neperspektivní chudobinec Evropy, který bude jen a jen upadat. Protože politici to neřeší. Lidé u nás vinou upadající ekonomiky chudnou, nemají na služby západní Evropy, ale mají zde západní ceny, někdy i vyšší. Co je základní problém? Naši politici napříč posledními třiceti lety se zaměřili na to, že naše pracovní síla musí být hloupá, inovativně neproduktivní, naše ekonomika pak musí fungovat na principu velkých montoven a skladišť. Nic mezi tím. A jak právě teď poznáváme na vlastní kůži, takové politické rozhodnutí nás poslalo na periferii. Nikoliv na ten tolik obdivovaný Západ.

„Česká republika se nachází v největším zlomu její novodobé historie. Vyčerpala totiž všechny dosavadní faktory růstu, ztratila své konkurenční výhody a dostala se do tzv. pasti středních příjmů. V ní se mohou ocitnout země dohánějící úroveň ekonomicky vyspělých států. Důsledkem bude dlouhodobá hospodářská stagnace, zpomalení růstu mezd a životní úrovně obyvatelstva,“ vyplynulo z analýzy konkurenceschopnosti české ekonomiky, kterou zpracovala Hospodářská komora. Jen pochybuju, že jsme se se ocitli ve zlomu. Zlom znamená, že jde stále něco zásadního změnit. Zlom je dávno za námi.

A dokládá to i Hospodářská komora. Ta poukázala na to, že jsme se jako statní Východoevropané blížili ekonomicky evropskému průměru před rokem 2008 a 2009, tedy do bankovní krize, kterou jako alchymista ze středověku zažehnával dlouhé roky Miroslav Kalousek a naši ekonomiku tak oproti ostatním zemím Evropy zabrzdil. Ostatní země krizi překonaly relativně snadno a rychle, my jsme se pod taktovkou Kalouska hrabali z krize přibližně o dva roky déle, než bylo potřeba. To jsou ta snad legendární Kalouskova a Nečasova slova o tom, že si musíme utahovat opasek a že se chystají úsporné balíčky. „Přibližování české ekonomické úrovně k průměru Evropské unie po tomto roce výrazně ztratilo na své dynamice,“ píše Hospodářská komora. My jsme se Evropě přiblížili od té doby o 4 %, Polsko o 20 %. Kde ti naši plánovači nejistých pětiletých udělali chybu? Objednal si to u nich snad někdo? Českou republiku zničte. A jako tečku si zvolte ty největší hýkavce, které ve svém středu máte.

Nebo produkujeme vážně jen hýkavce, kteří jen zoufale neumí? Hospodářská komora právě zkonstatovala, že naše budoucnost je nalajnovaná. Chudobinec bez perspektivy. Draho tady máme jako v Německu, kupní sílu o poznání menší. A to je vše svázané se vším. Hlásí ministr pro nedostatek léčiv a lékařů, že léky i lékaři se stanou nedostatkovým zbožím tak nějak na pořád? A diví se mu někdo? Jsme zkrátka Somálsko Evropy. A farmaceutické firmy, které vždy cílí jen na zisk, rozhodně naplní potřeby spíše našich bohatších sousedů, než nás. Pro nás jen zbytky. Nebo levná a tedy udržovací, nikoliv léčivá alternativa.

Můžeme to vidět i na energiích. Nejdražší energie. Nebo na poklesu reálných mezd? Největší propad. A ve výhledu není, že by se to nějak výrazně lepšilo. Okolní státy už se z covidové i energetické krize hrabou, my se v ní topíme. Proč? No, zvolili jsme si do krize tu nejhorší možnou vládu, která krize řeší jako Kalousek. Řízeným propadem a chudnutím. Protože jejich filozofií je, že do třesuté prosperity se dostaneme jedině tím, že zchudneme.

Co to bude znamenat? Bude hůř. Ty firmy, které ještě nějakou perspektivu a inovativní potenciál mají, začnou mizet za hranicemi. Nebudou tu vznikat nové. Proč? No protože sousední státy jim

rozhodně zaručí mnohem lepší podmínky pro existenci. Také jim zaručí větší právní jistoty i značku své vlastní země, kde stojí za to investovat. My ne. My jsme se rozhodnutím vlád posledních třiceti let rozhodli stát se montovnou a skladištěm.

Jak bychom sem přece jen někoho nalákali? Nemáme šanci. Naše dopravní spojení je zoufalé. Naprosto zoufalé. Neudržíme krok s okolními státy. My jsme z evropských dotací na rozvoj stavěli cyklostezky a rozhledny v údolích, nahazovali omítky, aby to tu vypadalo dobře (a bylo nám jedno, že uvnitř krásně omítnutých budov to hnije bolševickou byrokracií, justicí a nakonec i vládou), Poláci z dotací na rozvoj stavěli alespoň to dopravní propojení. Oni ekonomicky dohání Evropu, my se propadáme. Že bychom tedy konkurovali levnou pracovní silou, tedy tím naprosto nejhorším, čím můžeme chtít konkurovat? Ale jistě, proti Německu máme výhodu, jsme levnější. Ale ve světě jsou jiní, daleko levnější. A celosvětové korporace si v nabídce těch nejnižších platů i ochrany práv zaměstnance vybírají jako v supermarketu. V porovnání s africkými nebo jihoasijskými zeměmi prostě nemáme co nabídnout. Odbornost? V té naší na hysterii a fanatismu postavené montovně? Každý, kdo vykazuje jakékoliv příznaky odbornosti, odtud s hrůzou uteče. Nebo ho korporace přetáhnou tam, kde ho potřebují.

A přidaná hodnota? Tak na tu jsme zapomněli úplně. „České republice patří dokonce až 24. příčka z 27 států,“ píše o přidané hodnotě Hospodářská komora. Takže my jako věrná montovna vyrobíme součástky, ale celek prodají cizinci. A cizinci také shrábnou zisk. My dostaneme z celé transakce naprosté minimum. A chudneme. A ztrácíme pro svět hodnotu. Chudobinec. Chudobinec bez perspektivy. Podle ukazatelů přidané hodnoty jsme na 40 % Německa, píše Hospodářská komora.

Abychom to dohnali, potřebovali bychom ve vedení státu vizionáře a státníky. Nemáme je tam. Nejsou tam. Nejhorší je, že nejsou ani v parlamentní opozici. Podívejme na digitalizaci, která je také jednou z podmínek prosperity. Před volbami měli obzvláště Piráti plnou hláskou troubu toho, jak oni by ji nejpozději do týdne zařídili. Už skoro dva roky mají ministra pro digitalizaci. A žádný průlom se nekonal. Nejmodernější výkřik naší digitalizace je stále datová schránka. A ta vznikla v roce 2009. (Zrovna v pondělí mi přišla datovou schránkou výzva, abych doložil jakési dokumenty osobně na úřadu, nebo poštou hezky na adresu. Výkřik naší postmoderny v digitalizaci jako vyšitý.)

A výdaje státu? Za poslední rok jsme toho hodně slyšeli o tom, že za všechno můžou senioři, že to oni vyžírají státní kasu. Neslyšeli jsme ani slovo o tom, kolik naprosto zbytečných a finančně nákladných systémů, projektů, neziskovek a dotačního hýření těm správným lidem z miliardářských kruhů se každoročně rozhází. Neslyšíme o tom, že by se byrokratický aparát země měl zmenšovat. Dobrá, proklamací na to téma slyšíme dost, ale realita vypovídá o opaku.

Můžeme to ještě zvrátit? Ale ano, za pomoci investic do domácí výroby (s přidanou hodnotou). Masivními investicemi do dopravní infrastruktury, což neznamená jen do oprav rozbitých silnic, ale do moderních spojů. Do spojení přinejmenším všech krajských měst jak dálnicemi, tak i vysokorychlostními tratěmi, které by se propojily s tratěmi sousedních států. Ale i tady už nám zvoní umíráček. Protože pokud se teď probudíme a začneme něco dělat pro vlastní budoucnost, tak jsme vlastně na startovní čáře. Poláci už nás trhli o celé kolo. Nemluvě pak o Západu.

A naši politici? Pregnantně to vyjádřila předsedkyně Poslanecké sněmovny a zároveň TOP 09 Markéta Pekarová Adamová. „Stavba tchajwanské továrny na výrobu čipů je pro nás výhra, ačkoli nebude stát u nás, ale v Německu...“ Politik, který naprosto nemá vize, nepere se za naši zemi, je mu vlastně ukradená. Ona, a s ní celá nynější vláda, se perou za zhoubně fanatickou ideologii jakési nepolitické politiky jako generace pohrobků Václava Havla. (Svým způsobem je to zvláštní. Na Hradě sedí soudruh osmdesátkového ražení, pod ním se hemží vláda devadesátkového ražení – jen si nevybrala Klausovu ekonomiku, ale Havlovo pohrdání vším českým a budování prázdné pózy arbitra morálky, ač na jejich kazatelskou činnost celý svět kašle, protože si jde pro svou sobeckou, ale

logickou prosperitu.) Tam jde fakticky vidět ona až mamutí malost naší politiky. Děcka, co vyrazila na pionýrský tábor a místo dělání něčeho užitečného se předhání v tom, kdo na nástěnku připíchne větší blábol.

Projeli jsme to. Nezvládli jsme to. Máte-li někde v zahraničí přízeň, zavolejte jim, ať pro vás uvolní aspoň přístěnek na košťata, bude vám tam lépe. Tady se pomalu začneme vracet na systém prvobytně pospolné společnosti. Zůstanou tu jen otroci a zloději. Obojí řízené nadnárodními korporacemi. Je to tu takové smutné a k uzoufání. A to jsem v český národ vždycky věřil jako v nic jiného. V jeho sílu, humor, moudrost. No, nic. Nechtělo by to nějaký reálný odpor proti takové nalajnované budoucnosti? Vždyť takovou směs byrokracie, korupce, nekulturnosti, malosti a podlézavosti nemůžeme dětem nechat. To by se nám pěkně poděkovaly.

AUTOR: Štěpán Cháb

ZDROJ: krajskelisty.cz